

TAKRAT ...

Gledam, kako čas beži,
moje veselje pa na tleh leži.

Seštevam minute vse,
kdaj prvič opazim se.

Nihče me ne obišče,
zato zbežim na igrišče.

Sama sebe z žogo zadanem,
si oči pomanem.

Vstanem.
Domov planem.

Nazaj v kot sedem in zaspim,
s sanjami si dan popestrim.

NIA KRAJNC, 7. B

Ob takih dnevih nisem lena,
sem le osamljena
in res ne vem,
kaj naj s sabo počnem.
Kdor mimo prihiti,
reče mi,
da lenarim,
a nihče ne ve,
da dolgčas mi je.
Nihče se ne pogovarja z menoj,
vsem se mudi,
vsak nekam hiti.
Po navadi me nihče ne opazi,
sama v kotu sedim,
se dolgočasim in žalostim.
Tak dan je dolgočasen in zaspan.
Še sama ne vem,
kdo sem in kam naj se dam.

EVA ŽUNKOVIČ, 7. B

Imam pa idejo!
Lahko s prijateljem bi se igral,
a mama reče: »Ko boš vso snov znal!«
Takrat se mi zvrtili,
saj pomislim še na druge skrbi.
S steno se pogovarjam,
o neznani deželi sanjam.
Takrat začnem zijati v strop,
dobim idejo,
da bi se zakopal v grob.
Mamo sprašujem,
kaj naj počnem zabavnega,
nekaj nadnaravnega.
V roke vzamem telefon.
Pomislim, da pritisnem *klič*,
ko nenadoma zaslišim:
»Pridi sem, pri priči!«
Takrat vem, koliko je ura,
večina prijateljev že žura.
Jaz pa sem zaprt v hišo,
ko zunaj zagledam prijateljico Mišo.
Ampak tisti dan vem,
da nikamor ne grem.

NIK MLINARIČ, 7. B

Na postelji ležim,
gledam, ne spim.
Vsi mi gredo na jetra,
vsak milimeter vetra.
Kar koli mi rečejo,
mislim, da težijo.
A niso oni tisti,
ki trpijo.
Nič me ne razveseli,
niti petice tri.
Že vstal sem z levo nogo
in vsi me imajo za lenobo.
Pač imam slab dan,
zato pojdi stran.
Nisem len ne zaspan,
le z žalostjo obdan.
Nimam pravega razloga,
od kje mi ta tesnoba.
Komaj čakam, da bo mimo
in vse bo zopet fino.
Nov dan se bo začel
in jaz bom spet vesel.

LOVRO VALENKO, 7. B

TAKRAT ...

Takrat sem sam
na ta slab dan,
saj nisem s prijatelji obdan.

Družina časa zame nima,
vsak se naokrog podi,
ne vem, kam se jim mudi.

Ura je že pol tri,
v kotu še vedno sedim,
žalostnega občutka se ne znebim.

Depresija me obdaja.
Ne vem, kaj naj storim.
Najbolje bo, da kar zaspim.

DANIJEL ČERVEK, 7. B

Dolgočasno zna biti,
preživljati žalostne dni,
a poberi se s te poti,
naj duh v tebi zaživi.

Tudi meni se to zgodi,
dobro ta občutek poznam,
ko imam slab dan.

Zmeraj se mi pobrati ne uspe.
A vse, kar šteje, je,
da vsaj potrudim se.

GAJ BREGANT, 7. B